dr Wojciech Duranowski
Fundacja im. Zofii Zamenhof w Warszawie

Lepsza komunikacja dla zrównoważonego rozwoju

– Chcieliśmy zwiększyć świadomość pracowników uniwersyteckich w obszarze zagadnień związanych ze zrównoważonym rozwojem, a także dostarczyć im narzędzi do prowadzenia odpowiedzialnej komunikacji w tym zakresie – mówi dr Wojciech Duranowski, wiceprezes zarządu ds. strategii i współpracy międzynarodowej w Fundacji im. Zofii Zamenhof, jeden z koordynatorów projektu „Development of sustainable communications of HEI in social media"

Głównym celem projektu było zwiększenie zdolności instytucji szkolnictwa wyższego do promowania wartości związanych ze zrównoważonym rozwojem. Skąd pomysł na zajęcie się tym tematem?

Pomysł zrodził się z rozmów z przedstawicielami zaprzyjaźnionych szkół wyższych, głównie z Ukrainy oraz Niemiec. Wspólnie doszliśmy do wniosku, że temat zrównoważonego rozwoju niemalże nie jest poruszany na uczelniach, a biorąc pod uwagę kierunki, w jakich zmierza współczesny świat – warto to zmienić. Zależało nam, aby zwiększyć świadomość pracowników akademickich, naukowych i administracyjnych w obszarze zagadnień związanych ze zrównoważonym rozwojem, a także dostarczyć im wiedzy i narzędzi do prowadzenia zrównoważonej komunikacji nastawionej na promowanie oraz współtworzenie odpornego i inkluzywnego społeczeństwa. Postanowiliśmy poeksplorować możliwość wykorzystania mediów społecznościowych do realizowania komunikacji między szkołami wyższymi i ich interesariuszami.

Które z celów zrównoważonego rozwoju uznali państwo w tym kontekście za najważniejsze?

Przede wszystkim te związane z ekologią i wyzwaniami klimatycznymi, równością płci oraz prawami pracowniczymi. Dużo uwagi poświęciliśmy też celowi, który mówi o promowaniu inkluzywnych społeczeństw oraz budowaniu skutecznych i odpowiedzialnych instytucji, sprzyjających włączaniu społecznemu. W kontekście zatrudnienia na uniwersytecie za szczególnie ważne uznaliśmy zapewnienie elastycznego, partycypacyjnego i reprezentatywnego procesu podejmowania decyzji na wszystkich szczeblach. Zdajemy sobie sprawę, że na niektórych uczelniach wciąż stanowi to problem.

W jaki sposób chcieli państwo osiągnąć założone cele?

Główna idea projektu polegała na tym, aby środowiska uniwersyteckie podniosły swoje kompetencje w zakresie komunikowania w social mediach wspominanych wyżej zagadnień związanych ze zrównoważonym rozwojem. Postanowiliśmy więc przygotować dwa kompleksowe kursy na ten temat. Pierwszy, *Siła mediów społecznościowych w rozwoju zawodowym nauczycieli akademickich*, skierowany jest do kadry dydaktycznej i służy budowaniu umiejętności w zakresie promocji zrównoważonego rozwoju w mediach społecznościowych. Drugi to e-learningowy kurs stworzony z myślą o menedżerach ds. komunikacji. Pozwala on nauczyć się efektywnie i etycznie zarządzać komunikacją uczelni w mediach społecznościowych. Oprócz tego stworzyliśmy podręcznik dla pracowników akademickich i administracyjnych uczelni, który podpowiada, jak stać się liderem zmian w zakresie zrównoważonej komunikacji w mediach społecznościowych. Najbardziej innowacyjnym rezultatem projektu, z którego jesteśmy zarazem najbardziej dumni, jest hub komunikacji zrównoważonej Comsus, czyli cyfrowa platforma społecznościowa umożliwiająca wymianę wiedzy i doświadczeń.

Na jakiej zasadzie ona działa?

Jest to swego rodzaju centrum informacji, które służy w dużej mierze upowszechnianiu wiedzy i rezultatów wypracowanych w projekcie. Korzystając z platformy, zrealizowaliśmy pięć *multiplier events*, czyli spotkań upowszechniających, a także zorganizowaliśmy piętnaście profesjonalnych webinarów. Wszystkie dotyczyły tematów związanych z projektem i były prowadzone przez naukowców z pięciu uczelni i instytucji partnerskich, pochodzących z Niemiec, Polski, Portugalii, Ukrainy i Turcji. W ramach platformy prowadziliśmy też szeroko zakrojone kampanie marketingowe, które były ściśle zintegrowane z planem promocji w social mediach zarówno na głównych kanałach projektu, jak i na kanałach partnerów. Wszystko to pozwoliło nam osiągnąć doskonałe rezultaty w zakresie upowszechnienia, gdyż w projekcie wzięło udział prawie dwukrotnie więcej uczestników, niż przewidywaliśmy. Do wyniku tego przyczyniły się też wydatnie trzy Międzynarodowe Spotkania Brokerskie, które cieszyły się ogromną popularnością.

Na czym polegały te wydarzenia?

Były to dodatkowe spotkania promujące projekt, jednak znacznie odbiegające od tradycyjnej formuły wydarzeń upowszechniających. Realizowaliśmy je online w wymiarze międzynarodowym, co wiązało się ze sporym wyzwaniem, bo wymagało uwzględnienia dyspozycyjności prelegentów i uczestników z pięciu krajów znajdujących się w różnych strefach czasowych. Ideą, która przyświecała spotkaniom brokerskim, poza upowszechnieniem rezultatów projektu, był także *networking*. Uczestników wydarzeń zachęcaliśmy do dołączania za pośrednictwem swoich kont w mediach społecznościowych, co nie tylko umożliwiło lepszą promocję projektu, lecz także pozwoliło zbudować większe zasięgi w social mediach.

Kto wziął udział w prowadzonych przez państwa działaniach i jaki był ich odbiór?

Zarówno w szkoleniach, jak i w wydarzeniach upowszechniających brała udział szeroko pojęta społeczność akademicka, w tym studenci ostatnich lat studiów, a także przedstawiciele organizacji pozarządowych, którym bliskie są poruszane przez nas tematy. Zainteresowanie projektem przerosło nasze najśmielsze oczekiwania. Największą popularnością cieszył się w środowiskach naukowych z Ukrainy, które na propozycję udziału w działaniach projektowych zareagowały niezwykle entuzjastycznie. Powstała nawet licząca ponad trzysta stron monografia *Doświadczenia uczestników projektu Comsus*, zawierająca refleksje kilkudziesięciu ukraińskich wykładowców. Był to jeden z zupełnie nieplanowanych rezultatów naszych działań. Podobnie zresztą jak trzy artykuły naukowe na temat

projektu, które zostały opublikowane w profesjonalnych czasopismach. Z pewnością przyczyniły się one do dodatkowej promocji naszego przedsięwzięcia.

Czy z wypracowanych przez was materiałów mogą korzystać również osoby, które nie uczestniczyły w projekcie?

Tak, wszystkie rezultaty, które udało się nam wypracować, znajdują się w otwartym dostępie na platformie projektowej, na którą można wejść przez stronę www.comsus.eu. Z przygotowanych kursów może skorzystać każdy – wystarczy się zarejestrować.

Dlaczego państwa projekt może być przykładem dobrej praktyki?

Po pierwsze, osiągnęliśmy bardzo dobre rezultaty w odniesieniu do założonych wskaźników. W przypadku wielu działań, takich jak kursy czy webinaria, niejednokrotnie nawet podwoiliśmy liczbę przewidywanych uczestników. Po drugie, do stworzenia kursów wykorzystaliśmy bardzo nowoczesną platformę e-learningową, dzięki której przygotowane materiały szkoleniowe są na naprawdę wysokim poziomie. I po trzecie, tematyka projektu zaspokoiła istotną potrzebę w środowisku akademickim, o czym może świadczyć ogromne zainteresowanie uczestnictwem, a także wypracowane dodatkowo rezultaty, takie jak wspomniane artykuły naukowe.

Jakie wskazówki dałby pan tym, którzy dopiero przymierzają się do udziału w programach tego typu?

Myślę, że przede wszystkim warto zadbać o odpowiedni dobór partnerów projektowych – najlepiej takich, którzy dysponują różnymi zasobami, na przykład mocnym zapleczem naukowym albo potencjałem technologicznym. Bez zgodnej współpracy i zaangażowania każdej ze stron biorącej udział w projekcie, trudno sobie wyobrazić jego sprawną realizację. My szczęśliwie trafiliśmy na bardzo dobrych partnerów, co umożliwiło doskonałą wymianę doświadczeń i dobrych praktyk oraz zaowocowało sukcesem naszego projektu.

–Rozmawiała Daria Nawrot